

Thu Về

Lá vàng lác đác lượn ngoài sân,
Tiễn hạ, rước thu đã bao lần,
Đất khách quê người, ngôi tư lự,
Gió hiu hiu thổi nhẹ qua song.

Ngày xưa thi sĩ Lưu Trọng Lư,
Thốn thức tâm tình qua “Tiếng Thu”
Hình ảnh thân thương người chinh phụ,
Xuyên qua nỗi nhớ vị chinh phu.

Xa xứ quê người lá vàng bay,
Người người bận rộn suốt đêm ngày,
Nhìn ánh đèn màu, thay trăng nhạt,
Mấy ai ngồi ngắm lá vàng bay?

Thu đi thu đến cứ vậy mà,
Ngôi nhớ trời thu ở quê nhà,
Gió lạnh trời thu lòng man mác,
Bao giờ trở lại với quê ta?

Có lẽ bốn mùa thay đổi nhau,
Hết xuân đến hạ cứ gói đầu,
Thu tàn đông đến rồi cứ thế,
Chỉ có mình ta thấm quạnh đau.

(Mạnh thu Ất mùi – 2015)

Thu ở Seattle

Ai lên viếng xứ Xi-A-Tô (Seattle),
Đồi núi rừng phong lá thay chưa?
Mưa đổ liên hồi kêu rả rích,
Thu phong tặng lá dưới làn mưa?

Đạo ấy về thăm ở xứ này,
Thu phong lá đỏ, gió heo may,
Mưa rơi từng hạt, lòng thấm lạnh,
Gió lạnh mưa nhiều là ở đây.

Ở đây mưa lạnh quá nhiều,
Mang tên thành phố đìu hiu lâu rồi.
Gái trai già trẻ mọi người,
Đua nhau tìm đến đơn côi một mình.

(Mạnh thu Ất mùi – 2015)

ĐIỀU NGỰ TỬ TÍN NGHĨA